

Arrest

nr. 134 228 van 28 november 2014
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 4 juni 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 29 april 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest met nr. 227.900 van 26 juni 2014 van de Raad van State waarbij het arrest met nr. 112 034 van 16 oktober 2013 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigd wordt, enkel voor wat betreft het beroep tegen de beslissing houdende het opleggen van een inreisverbod.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CHATCHATRIAN, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDI, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 16 april 2010 dient verzoeker een asielaanvraag in. Op 7 oktober 2010 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing dient verzoeker beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die bij arrest nr. 55.024 van 27 januari 2011 opnieuw de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen.

1.2. Op 8 februari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker.

1.3. Op 2 maart 2011 dient verzoeker opnieuw een asielaanvraag in. Op 22 maart 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing houdende de weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag.

1.4. Op 17 mei 2011 dient verzoeker een derde asielaanvraag in. Op 26 mei 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing houdende de weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag.

1.5. Op 23 november 2011 dient verzoeker een vierde asielaanvraag in. Op 20 maart 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing houdende de weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag.

1.6. Op 28 januari 2013 dient verzoeker een vijfde asielaanvraag in. Op 18 februari 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing houdende de weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag.

1.7. Op 29 april 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod (bijlage 13sexies), aan verzoeker ter kennis gebracht op 6 mei 2013. De motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris Voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie J.E. Attaché wordt aan de persoon die verklaart zich B.D., O. te noemen, geboren te Manaablehuu op (...)1987 en welke verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, het bevel gegeven om ONMIDDELLIJK het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten:

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven .

Het bevel om het grondgebied te verlaten gaat gepaard met een inreisverbod, dat krachtens artikel 3, eerste lid, 9° van de wet van 15 december 1960 wordt uitgevaardigd.

Krachtens artikel 7 van de wet van 15 december 1980 wordt een beslissing tot verwijdering om de volgende redenen voor een onderdaan van een derde land genomen:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

9° wanneer hij, met toepassing van de Internationale overeenkomsten of akkoorden die België binden, door de overheden van de overeenkomstsluitende Staten, ter verwijdering van het grondgebied van deze Staten, aan de Belgische overheden wordt overgedragen:

artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

artikel 74/14 §3, 4°; de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

artikel 74/14 §3, 6°: de onderdaan van een derde land heeft meer dan twee asielaanvragen ingediend

REDEN VAN DE BESLISSING :

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum.

Verordening EG 343/2003 van 18/02/2003 (Dublin II)

Betrokkene is gekend onder verschillende aliasen: B. D., O, 01/01/1980, D. O.

De 5de asielaanvraag ingediend op 28/01/2013 werd bij beslissing van 18/02/2013 niet in overweging genomen. Een bijlage 13 quater werd hem betekend op 18/02/2013

In uitvoering van artikel 74/14, §2, van de wet van 15 december 1980, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om:

o Zich aan te melden als de burgemeester of zijn gemachtigde of de ambtenaar van Dienst Vreemdelingenzaken dit vraagt en/of

o een financiële waarborg, die de kosten van het verblijf en de verwijdering dekt, in bewaring te geven bij de Deposito- en Consignatiekas, en/of;

o een kopij van identiteitsdocumenten te overhandigen en lof;

REDEN VAN DE BESLISSING :

In uitvoering van artikel 74/11, §1, tweede lid, van de wet van 15 december van 1980, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van drie jaar omdat

1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan

2° niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan.

REDEN VAN DE BESLISSING:

De 5de asielaanvraag, ingediend op 28/01/2013 werd bij beslissing van 18/02/2013 niet in overweging genomen. Een bijlage 13 quater werd hem betekend op 18/02/2013”.

2. Over de rechtspleging

Over dit beroep werd reeds uitspraak gedaan bij 's Raads arrest nr. 112 034 van 16 oktober 2013. Bij arrest nr. 227 900 van 26 juni 2014 werd dit arrest vernietigd, doch echter slechts voor zover erin het beroep tegen de beslissing houdende het opleggen van een inreisverbod werd verworpen.

De Raad dient derhalve slechts opnieuw uitspraak te doen over het beroep in zoverre het is gericht tegen het inreisverbod.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een derde middel onder meer aan wat volgt :

“[...] De verwijzing naar artikel 74/11 §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet is verkeerd.

De beslissing gaat gepaard met een inreisverbod van drie jaar 'omdat niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan. Waarom direct gekozen wordt voor de maximale termijn, wordt geenszins verduidelijkt.

Omtrent het inreisverbod dient dan - strikt genomen — eigenlijk een schending van de formele motiveringsplicht te worden aangenomen.

[...] Het is tevens onzorgvuldig en niet redelijk dat verwerende partij zonder enig onderzoek/motivering verzoekende partij onderwerpt aan een inreisverbod van een maximale termijn van drie jaar. [...]”

3.2. De verwerende partij repliceert daar in haar nota op, stellende, onder verwijzing naar een arrest van de Raad, dat het inreisverbod wel degelijk gemotiveerd werd. Verzoeker heeft, zo stelt zij, in het verleden meermaals geweigerd om vrijwillig het grondgebied te verlaten. Daarom krijgt hij een inreisverbod van 3 jaar. De beslissing geeft als reden aan dat hij 5 asielaanvragen heeft ingediend, en dat de vijfde werd ingediend op 28 januari 2013 en bij beslissing van 18 februari 2013 niet in overweging werd genomen. Een bijlage 13quater werd hem ter kennis gebracht op 18 februari 2013, zo herhaalt de verwerende partij de motieven van de bestreden beslissing. Verder stelt zij nog dat verzoeker de motieven van de beslissing kent aangezien hij ze aanvecht, zodat aan de formele motiveringsplicht is voldaan.

3.3. De verplichting tot uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen brengt met zich mee dat de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een “afdoende” wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van deze formele motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden. (RvS 18 januari 2010, nr. 199.583, Staelens).

Artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende omtrent het inreisverbod:

“§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen :

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden.

De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.(...)"

Uit paragraaf 1, tweede lid, 2° van deze bepaling volgt dus dat de minister of zijn gemachtigde verplicht is een inreisverbod van maximum drie jaar op te leggen "indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd". Overeenkomstig het eerste lid wordt de duur van het inreisverbod vastgesteld "door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval".

In bestreden beslissing staat met verwijzing naar artikel 74/11, § 1 van de Vreemdelingenwet vermeld dat een inreisverbod van drie jaar wordt opgelegd met als reden dat "de 5de asielaanvraag, ingediend op 28/01/2013 werd bij beslissing van 18/02/2013 niet in overweging genomen" en dat "een bijlage 13quater werd hem betekend op 18/02/2013".

Het verplicht opleggen van een inreisverbod impliceert evenwel niet dat daarbij ook de maximumtermijn van drie jaar moet worden opgelegd. De duur van het inreisverbod moet overeenkomstig artikel 74/11, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet immers worden vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van het geval. Derhalve is een specifieke motivering vereist om de maximumtermijn op te leggen (RvS 26 juni 2013, nrs. 272.898 en 227.900).

Aangezien de beslissing houdende het opleggen van een inreisverbod geen dergelijke motivering bevat - de verwerende partij lijkt er in haar nota op te alluderen dat de duur van drie jaar precies is ingegeven door het feit dat verzoeker reeds 5 asielaanvragen heeft ingediend, maar dit valt niet als dusdanig te lezen in de bestreden beslissing - is het middel gegrond in de mate dat erin de schending van de formele motiveringsplicht en de bepalingen van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet worden aangevoerd.

4. Korte debatten

Verzoeker heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 29 april 2013 houdende het opleggen van een inreisverbod wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend veertien door:

mevr. A. WIJNANTS,
dhr. M. DENYS,
De griffier,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.
De voorzitter,

M. DENYS

A. WIJNANTS